

Р Е Ш Е Н И Е

№20

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 януари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Е. ИВАНОВА

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №343 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП София против решение №858 от 02.11.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1082 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0107942/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу ЕТ"****", гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 1***** в качество „работодател“ и „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (ред. ДВ, бр. 68 от 04.09.2012 г.) (наричана по-нататък Наредба Н-8/29.12.2005 г.), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО, като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, като заявява, в производството по налагане на административно наказание не се допуснати сочените от съда съществени процесуални нарушения. Навежда доводи в посока на неправилно тълкуване и прилагане на закона от страна на първата съдебна инстанция, касателно приложимата спрямо вмененото на нарушителя деяние санкционна правна норма. От настоящия съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, както и да потвърди процесното

НП. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. Кирилова, която поддържа жалбата.

Ответникът по спора ЕТ „***“, гр. Перник не се явява пред съда, не изпраща представител и не заявява становище.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Антова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу касационните основания.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, посредством представените пред него и събрани писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че настоящият ответник, в качество „осигурител“ и „работодател“ не е подал в срока по чл. 7, ал. 3 от КСО декларация образец №6 относно дължимите осигурителни вноски за месец 02.2011 г. върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения със същия, съгласно указаното в чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба №Н-8/29.12.2005 г. и във вр. със задължението по чл. 5, ал. 4 от КСО. Нарушението е установено от инспектор по приходите в Офис Перник при ТД на НАП – София на 18.11.2011 г. при проверка в информационния масив на НАП, като на 07.02.2012 г. на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник при извършваната служебна проверка за законосъобразност на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е установил допуснато съществено процесуално нарушение, произтекло от неправилно приложение на санкционната норма, имащо за последица налагане на наказание, несъответно на вмененото на наказаното лице нарушение. Районният съд е постановил, че за същото деяние КСО съдържа специална санкционна правна норма, и това е нормата на чл. 355, ал. 2 от КСО, а не посочената от административнонаказващият орган (АНО) обща разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО. Прието е, че тъй като е налице специален текст, съдържащ фактически състав на вмененото на лицето нарушение: „... който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4...“, то санкцията по чл. 355, ал. 1 от КСО е неприложима що се отнася конкретно до неподаване на декларация. При този си извод районният съдия е приел, че тъй като относимата специална санкционна правна норма не предвижда възможност за налагане на вид административно наказание „имуществена санкция“ на осигурител и работодател – ЮЛ или ЕТ (което е отчетено като законодателен пропуск), лицето

посочено за нарушител не може да бъде наказано по посочения ред. При тези си изводи районният съд е отказал да разгледа спора в неговото същество и отменил процесното НП на основание допуснато съществено процесуално нарушение, предвид установената неправилна квалификация на деянието.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция. Настоящият съдебен състав смята за неправилен извода, че е наложено административно наказание по реда на неотнормирана санкционна норма, като съображенията за това са следните:

Вмененото на работодателя и осигурител и настоящ ответник нарушение, има следния фактически състав: 1. работодател и осигурител, 2. неподан в срок (не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за гаранционен фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ и данъкът по чл. 42 от ЗДДФЛ), 3. декларация обр. №6 в съответната ТД на НАП.

Чл. 355 от КСО е единствената правна норма на раздел III, от глава четиридесет и първа на КСО. В 6 алинеи са предвидени административни наказания за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред НАП и за невнасяне на задължителни осигурителни вноски. Относите към нарушения във връзка с неподаване в срок на декларация обр. №6 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г. (ред. ДВ, бр. 68 от 04.09.2012 г.), какъвто е процесния случай, са текстовете както на ал. 1 така и на ал. 2 от чл. 355 на КСО. Ал. 1 предвижда административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ за всеки, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете й точки във връзка със задължението за периодично предоставяне на данни в НАП. Санкции са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ. В чл. 355, ал. 2 от КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ за „...всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. При това законодателно решение и въпреки непрецизността в съотношението и в изключението, двете норми се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба“ (приложима като административно наказание само по отношение на физически лица), води на извод, че във всеки случай на нарушение със състав неподаване на въпросната декларация в срок, с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподаване на въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което различно от „неподаване на декларация в срок“, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде санкционния текст на чл. 355, ал. 1, сочещ състав на нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще, от който изключени са случаите с извършител физическо лице, неподало именно декларацията в срок. Мотивите на районния съд, че липсата на прецизно законодателно решение не може да бъде основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност, чрез

прилагане на санкционна правна норма по аналогия, въпреки изначално правилни, са неотнесими към процесния казус. Налагането на санкция по чл. 355, ал. 1 от КСО в случаи, когато нарушението не попада изцяло в хипотезата на чл. 2 от с. чл. няма да е прилагане по аналогия, а прилагане на общата санкционна правна норма, като няма да е налице разширително тълкуване. Текстът на чл. 355, ал. 1 от КСО е относим към нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 от КСО *въобще* както от ФЛ – нетърговци, така и от ЕТ, и от ЮЛ. Това включва и неподаване на въпросната декларация обр. №6 в срок от ЮЛ и ЕТ, тъй като за това изпълнително деяние с такова качество на извършителя санкционната норма на чл. 355, ал. 2 е неприложима. Противното тълкуване би означавало липса на какъвто и да било механизъм за носене на административнонаказателна отговорност от ЕТ и ЮЛ в случай на неподаване на декларация обр. №6 в срок, какъвто пропуск законодателят в случая не е направил.

Предвид горните изводи решението на първата съдебна инстанция като неправилно следва да бъде отменено. Поради липсата на произнасяне по същество с атакувания съдебен акт, делото следва да бъде върнато на друг състав на районния съд за разглеждане съществото на правния спор, при съобразяване с указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №858 от 02.11.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1082 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено НП №0107942/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ЕТ****, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***** в качества „работодател“ и „осигурител“.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/

2. /П/